

ша! Божь послѣдва: **Ще** направѣжъ въ Израйль едно нѣщо, отъ което ще зазвонатъ всакомѣ оушите. Прѣближилъ е той день, въ което ще накажѣжъ Или и сынове тѣ мѣ. Онъ е знаелъ колко злонравни сѣ сынове тѣ мѣ, и не е щелъ зато нито съ отворотително око да ги погледне. За то заклалъ съмъ са: той грѣхъ неще да са заглади нито съ жертвы нито съ жартвы нито съ дарове на вѣки.

На оутрешній день стана Самѣилъ рано, и отвори на скинѣа та врата та. Не е смѣалъ нищо да изави на Или закмето мѣ е заказалъ Божь. Но Или го викна, и мѣ рече: Самѣиле, сынке! какво ти е говорилъ Божь? Моляжъ ти са не ми оутаавай нищо! Самѣилъ приповѣда всичко то и не сѣтан нищо. Или пзленъ съ покорность и преданность, отговори: Онъ е Господь, нека направи каквото мѣ е оугодно.

§. 83. Казнь Илѣва и на сынове тѣ мѣ.

Не само первосвященника съ сынове тѣ си, но и народа подевно е вылъ на Бога непокоренъ. За тѣжъ Богомьрскѣ непокорность, Божь ги наказва съ оужасно крзвепролитно сраженіе. Фулѣстѣмлани тѣ, дивій но на вой искѣсенъ народъ, нападахъ на Израйлтани тѣ. Тѣй излъзохъ на предѣ имъ; начнахъ да са вѣжътъ. Израйлтани тѣ останахъ повѣждени, **4000** стъ тѣхъ паднахъ на мѣсто то си, а останахъ тѣ развѣхъ са на стана.

Израйльски тѣ старѣйшины събрахъ са, и начнахъ помеждѣ си да са советѣватъ така: защо ли е допѣстилъ Божь, да ни повѣдатъ Фулѣстѣмлани тѣ? Нека донесемъ кубота на Завѣта отъ Силоама тѣка! Двама та сынове Илѣвы дойдохъ съ кубота въ стана. То особито развесели и охраври Израйлтани тѣ. Фулѣстѣмлани тѣ нападахъ пакъ. Израйлтани тѣ изново нынѣ пакъ изгѣвихъ **30,000** человекъ. И които е останахъ, той не е можалъ до дома си живъ да дойде. Кубота на Завѣта падналъ е въ неприѣтелски тѣ рѣцѣ. И Офни и Фїнеесъ паднахъ мертвы на войще то.